

شا عیری فه ه نسی لو یس ئارا گن...

و: نهژاد عزیز سورم

• پکوه ده نووین

یه کشه ممه ب ، یا سه شه ممه
به یانی ب یا ئواره
نیوه ب ، یا نیوه شه و
له به هه شت یا له ده زه خ
خ شه ویستی له بهرز اگرتن و ملکه چی ده چ
ئه وه دو ب بوو که پم وتی :
پکوه ده نووین .

ئه وه دو ب بوو ، سبه یش هه ر وا ده ب
له ت به دهر
گه یه کی دیم نییه
دی خ م و دی ت م پکوه
له دهستی ت ناوه
ئینجا چوون به چوار په لان ده وا
به هه موو ئه وه ی
له سه رده می ئاده مییه وه هه یه تی
پکوه ده نووین .

خ شه ویستم
ئه وه ی بوو ده ب
ئاسمان وه ک سه ر پ ش به سه ر ما نه وه یه
منیش باسکم له ت دا گر دا وه
له تاو خ شه ویستیم ب ت ده له رزم ..
ز
چه ندی بته و
پکوه ده نووین .

• ئلزا خ شم ئه و ی !

به قه د ما چان
ز به خ رای ی
سا ت ده په ن

دوور کهونهوه ، دوور کهونهوه ،
دوور کهونهوه
یادگار ییه تـکشکاوه کان .

ئهی ئهو کژهی
همووی ژیا نی تـدا خـش بوو
ئهم هاوینه
وهك هاوینی کتـبان
زـده جوان بوو
نا

به لـژیک ،
وام دهزانی ده توانم دـخـشت بکهم
که دارستانی گهورهی (شارترـز)
یا شهوـکی دـفـن له به ندهری (تـلـن)
وـك ها توو ، وـنهی به ختهوهری
که نه توانی له سـبهردا بژی .

به قهـد ماچان
سا تـهواو به خـرایـی تـدهپهـن
دوور کهونهوه ، دوور کهونهوه ،
دوور کهونهوه
یادگار ییه تـکشکاوه کان .

پار که گهـاکان زهرـد ههـگهـان
گـرانیم دهـگوت
ئهو هی دهـخـوا حافیز ،
وا دهزانی ده توانـ بگهـتهوه
ئهو انهی دهـمرن
خه یا دهـکـن دونیا یه کی نوـ دهـست پـ دهـکا
شتـك له هـزانی
گـرانیه مانسیه کان نهـماوه . .
سهیری چاوم که زـر جوان دهـتبـینن
لهـمـوه بهـدوا
گوـ له دـم ، له دووری و شـتییه تیم مهـگره .

به قهـد ماچان
سا زـر به خـرایـی تـدهپهـن
دوور کهونهوه ، دوور کهونهوه ،

دوور که ونه وه
یادگار ییه تـ کشکاوه کان .

خـ ر
دهـ یی ژه نیار کی هـ نگ زه ردی پیا نـ یه
که ته نـ
چه ند وشه یهـ - هه میشه هه مان وشه -
ده چـ

خـ شه ویستم
ئه وه ئه وان ئـ ژانه ت بیر ده خه نه وه
گه ف و گو ی تـ دا نه بوون
که پـ که وه له (مـ نبارناس) دا ده ژیا ین
ژیا ن یی

بـ ئه وه ی پـ ی بزانی ن
ئـ ستا سه رما

شه وان ده گهـ ته وه و
دـ دوا ده که و

به قه د ما چان

ساـ زـ ر به خـ رای ی تـ ده پهـ ن

دوور که ونه وه ، دوور که ونه وه ،

دوور که ونه وه

یادگار ییه تـ کشکاوه کان .

ئه و چوارینه ی بهـ ی مـ سقای غه مگینه وه

به دـ ت بوو

که وهـ یاسه مه نـ کی گوـ گرتوو پـ م به خشی

له ناخی یاداوه ریه کانمدا به قوو ی ده نووست

ئه مـ له دـ ا به له بیرکراوه که دا ده یهـ نمهـ ده ره وه

لانی که م خـ شت ده و

وهـ ئه وه ی به گـ رانی ده یـ یین :

ئـ لزا . . خـ شم ده و ی ، کار تـ که رم

ئه ی سه ر به گـ چهـ ه که م

به قه د ما چان

زـ ر به خـ رای ی ساـ تـ ده پهـ ن

دوور که ونه وه ، دوور که ونه وه ،

دوور که ونه وه

یاداوه ریه تـ کشکاوه کان .

ئەي لايلايەي کريستا
چرپەي بەدوايپە کدا ها توو
ئەو ئاوازەي لە بەر خـ مان دەيـ يـنەو . .
وشەي وەك ئامـر
وـنەي جادوو پە کـي بـ ئاکام ناـ تەو
دـ

وشە لە فرمـ سکـ پـ کـدەھـ نـين
ئاي . .
با ئەو لاپەنجەرەيە داخەين
کە بـ ئەوەي بيبيسين دادەخوړـ
ئەو ئاوەي لە شـوەي تـنـکـ دەکەوـ تە نـ وانمان .

بەقەد ماچان
ساي زـر بە خـرايـي تـدەپەـن
دوور کەونەو ، دوور کەونەو ،
دوور کەونەو
يادگاريپە تـکشکاوه کان .

لە ماـپەـي (القصيدة کوم)ـووە کراووە بە کوردی .
بـوانە :

<https://www.alqasidah.com/epoem.php?ie=1180>